

Arrest

nr. 253 965 van 4 mei 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DHONT
Gouden-Boomstraat 5/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 december 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 januari 2021 met referentnummer X.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 1 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DHONT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 augustus 2018 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 29 april 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna de CGVS) tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker hoger beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) die bij arrest nr. 243 496 van 30 oktober 2020 opnieuw oordeelt tot de uitsluiting van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 26 december 2018 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet).

Op 17 november 2020 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad die bij arrest nr. 253 962 van 4 mei 2021 het beroep verwerpt.

Op 17 december 2020 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN – VERZOEKER OM INTERNATIONALE BESCHERMING

In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer, die verklaart te heten,

*naam : A.
voornaam : S. A S
geboortedatum : (...)1971
geboorteplaats : Gaza
nationaliteit : Palestina*

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 29/04/2020 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen en op 30/10/2020 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 samengelezen met artikel 39/81, tweede lid van de vreemdelingenwet schrijven voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 11 februari 2021 per bode in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

Er werd geen nota ingediend en geen administratief dossier.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Verzoeker voert in de synthesememorie in het tweede en derde middel de schending aan van artikel 3 van het EVRM.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“II. TWEEDE MIDDEL: SCHENDING ARTIKEL 3 EVRM IN ZIJN PROCEDUREEL ASPECT

Aangezien de overheid bij het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten moet onderzoeken en nagaan indien er een risico op schending van artikel 3 EVRM bestaat; Dat dit een procedurele verplichting inhoudt;

Dat conform het arrest dd. 28/09/2017 (nr. 239.259) het DVZ geen bevel om het grondgebied te verlaten kan afleveren als de uitvoering van het bevel in strijd is met artikel 3 EVRM; Dat er niet kan volstaan worden met een toetsing van artikel 3 EVRM op het moment dat hij dwangmaatregelen neemt met het oog op repatriëring;

Dat uit wat hierna volgt, naar genoegen van recht blijkt dat DVZ noch dit onderzoek noch deze toetsing heeft gemaakt;

III. DERDE MIDDEL: SCHENDING ARTIKEL 3 EVRM IN ZIJN MATERIEEL ASPECT

Aangezien artikel 3 EVRM verbiedt dat iemand onderworpen wordt aan foltering of aan een onmenselijke of vernederende behandeling of straf;

Dat de uitvoering van dit het bevel dd. 17/12/2020 leidt tot een schending van de menselijke waardigheid, beschermd door artikel 3 EVRM;

Dat, mocht DVZ het vereiste procedurele onderzoek zou hebben verricht op basis van actuele informatie, zij geen bevel om het grondgebied te verlaten zou afleveren;

(a) Aangezien de BELGISCHE STAAT zelf de veiligheidstoestand in de GAZASTROOK als extreem volatiel en onvoorspelbaar omschrijft (stuk. 24a);

Dat de Belgische Staat er op wijst dat er vanuit Israël geregeld bombardementen zijn op de Gazastrook; Dat voorts er op wordt gewezen dat op het Palestijnse grondgebied diverse gewelddadige incidenten zijn uitgebroken; Dat het Palestijnse grondgebied een aanzienlijke toename kent van aanvallen van kolonisten tegen Palestijnen;

Dat de NEDERLANDSE autoriteiten zelfs verder gaan en hun reisadvies luidt als volgt (stuk 24b):

Reis niet naar Gaza. De veiligheidssituatie is daar slecht De leefomstandigheden zijn er slecht en er vinden veel demonstraties plaats. Hierdoor kan de veiligheidssituatie in korte tijd verder verslechteren. De huidige politieke ontwikkelingen verhogen dit risico. Ook vinden er regelmatig beschietingen vanuit Gaza op Israël plaats, waarop Israël reageert met (luchtaanvallen. Het risico bestaat slachtoffer te worden van deze beschietingen. De Nederlandse vertegenwoordiging in de stad Ramallah kan in Gaza geen consulaire bijstand verlenen.

De Gazastrook is al sinds lange tijd permanent afgesloten.

([https://www.nederlandwereldwijd.nl/landen/palestijnsegebieden/reizen/reisadvies#anker-veiligheidsrisico %E2% 80% 99s](https://www.nederlandwereldwijd.nl/landen/palestijnsegebieden/reizen/reisadvies#anker-veiligheidsrisico%E2%80%99s))

Dat deze bombardementen o.a. worden bevestigd in het bericht van 31/12/2020 waaruit blijkt dat Israël in 2020, dit is in volle corona-tijd minstens 300 doelen op de Gazastrook heeft gebombardeerd en 38 pogingen heeft ondernomen om de Gazastrook te infiltreren via veiligheidshok (stuk 37);

Dat volgens het bericht van 26/12/2020 Israëlische gevechtsvliegtuigen verschillende luchtaanvallen hebben uitgevoerd op de Gazastrook 'waarbij o.a. een kinders hospitaal, een woonwijk en een revalidatiecentrum voor gehandicapten werden getroffen (stuk 35);

Dat deze gewelddadige situatie overigens blijkt uit het volgende recente geweld:

- (1) 26/12/2020: luchtaanvallen door Israëliisch leger op de Gazastrook
<https://www.aa.com.tr/en/middle-east/israel-launches-airstrikes-on-gaza-strip/2089074>
- (2) 22/11/2020: luchtaanvallen op zogeheten HAMAS-doeiwitten
<https://www.aa.com.tr/en/middle-east/israel-begins-military-dri11-threatens-gaza-strip/2052081>
- (3) 22/11/2020: bombardementen op westelijk en zuidelijk GAZA
<https://www.aa.com.tr/en/middle-east/israeli-army-bombs-western-southern-gaza/2051832>
- (4) 14/11/2020: bombardementen op oostelijk GAZA
<https://www.aa.com.tr/en/middle-east/israeli-army-bombs-eastern-gaza/2044138>
- (5) 21/10/2020: Israëlitische aanvallen op Gazastrook
<https://www.aa.com.tr/en/middle-east/israeli-warplanes-strike-hamas-target-in-gaza-strip/2013412>
- (6) 16/10/2020: Israëlitisch leger valt Palestijnse boeren aan om te vermijden dat ze op hun olijfgaarden kunnen gaan werken
<https://www.aa.com.tr/en/middle-east/west-bank-israeli-forces-wound-3-palestinian-farmers/2009141>

Dat er ernstige vermoedens zijn dat het geweld zal escaleren: 'Iran heeft gezworen de moord op Fakhrazadeh te wreken. President Hassan Rohani liet verstaan dat Iran 'op het juiste moment' klaar zal staan met een 'berekend antwoord'. Hardliners riepen al op tot een openlijke aanval op Israël, maar die kans is klein, want dat zou leiden tot een uitslaande brand in het Midden-Oosten. Mogelijk kiest Iran er daarom voor radicale milities als Harnas en de Islamitische Jihad extra steun te geven voor aanvallen op Israël' (stuk 8);

'The resistance anticipates a possible Israeli aggression against Gaza during the last days of outgoing US President Donald Trump in the White House,' Abu Amer said. "Gaza has sent a message that it is fully ready to resist any [Israeli] aggression.

...

The daily cited maneuvers conducted by Israel's Southern Command and the Gaza Division weeks ago as a rehearsal for the occupation of the Gaza Strip as well as "an expression of the uncertainty in the transition period between the Trump administration and the Biden administration.' (bericht dd. 30/12/2020 - stuk 9)

- (b) Dat daarenboven er zich ook een machtsstrijd voordoet tussen de Palestijnse autoriteiten FATAH en HAMAS; Dat belangrijke politieke tegenstanders van HAMAS zonder meer worden gevangengenomen en gefolterd; Dat ook burgers die zich gewoon kritisch durven uitten over het beleid in detentie worden genomen en zelfs gefolterd; Dat verzoeker verwijst naar de verslagen van HUMAN RIGHTS WATCH (stukken 34a en 34b):

In October, we published "Two Authorities, One Way. Zero Dissent." a report showing that Hamas authorities routinely arrest and torture peaceful critics and opponents with impunity. We found Hamas often holds detainees for short periods, sometimes just hours, but during that time taunts, threatens, beats, and tortures in order to punish critics and, apparently, to deter them from further activism.
(<https://www.hrw.org/news/2019/03/20/another-brutal-crackdown-hamas-gaza>)

- (c) Dat in deze conflictsituatie niet zozeer een enkeling of een aantal enkelingen maar wel degelijk een volledige bevolking het risico loopt op vervolging; dat het feit dat een groot aantal personen zich in eenzelfde situatie bevinden geen afbreuk doet aan de gegrondheid van de individuele vrees, maar kan deze juist kracht bij zetten;
Dat de vereiste van individualisatie van de vrees een obstakel vormt voor de correcte toepassing van het Vluchtelingenverdrag;
(Marjan CLAES, noot bij RvV, 18 november 2019, T. Vreemd., 2020, nr. 3, 228);
Dat de militaire acties en blokkade van de Gazastrook opgelegd door Israël volgens de Verenigde Naties een collectieve bestraffing uitmaken van de volledige bevolking van Gaza omwille van politieke redenen;

Dat de desastreus humanitaire situaties in Gaza het resultaat is van een door het internationaal recht als illegaal bestempelde, blokkade opgelegd door Israël en weerkerende militaire acties gericht op de burgerbevolking (en dus in strijd met het internationaal humanitair recht) met als doel de onderwerping, afschrikking en collectieve bestraffing van de Palestijnse burgers. Dat de volledige burgerbevolking hiervan het slachtoffer is
(Marjan CLAES, noot bij RvV, 18 november 2019, T. Vreemd., 2020, nr. 3, 228);

(d) Aangezien daarenboven volgens een grondig onderzoek waarvan neerslag in het VN-rapport van maart 2017 blijkt dat Israël zich schuldig maakt aan het installeren van een apartheidregime dat de volledige Palestijnse bevolking onderdrukt (stukken 38 t.e.m. 41);
Dat het rapport stelt dat Palestijnse inwoners van Israël onderdrukt worden op basis van het feit dat ze niet joods zijn ;
Dat de Palestijnen discriminatie ervaren in toegang tot educatie, gezondheidszorg, tewerkstelling en het krijgen/hebben van een woonplaats en bouwvergunningen;
Dat ze geconfronteerd met uithuiszettingen en vernielingen van hun woning;
Dat de op de Gazastrook wonende Palestijnen worden bestuurd met de krijgswet, terwijl Joodse kolonisten bestuurd worden met de Israëlische burgerlijke wet;
(https://www.middleeastmonitor.com/wpcontent/uploads/downloads/201703_üN__E_3_C_WA_israeli-practices-palestinian-people-apartheid-occupation-english.pdf)

Aangezien deze situatie als such gelijkstaat met een onmenselijke en vernederende behandeling;

Dat derhalve, wanneer verzoeker wordt teruggestuurd naar zijn land van herkomst, hij ontegensprekelijk slachtoffer is van het geweld dat met schering en inslag de grensdorpen in de GAZASTROOK treft, de discriminatie en de vernederende en onmenselijke behandeling;

(e) Aangezien terugkeren naar GAZA onmogelijk is;

Aangezien verzoeker wenst te verwijzen naar de website van FOD BUITENLANDSE ZAKEN (stuk 24a):
‘De grens tussen Egypte en Gaza (Rafah) kan zonder voorafkondiging gesloten worden. De situatie rond deze grenspost kan heel snel omslaan. De grensovergang naar Gazo in Rafah is soms open soms gesloten. Het wordt afgeraden deze grensovergang te gebruiken ook voor wie familie in Gaza heeft te meer daar het voor de Belgische Ambassades en Consulaten in de regio onmogelijk is bijstand te verlenen in de Gazastrook;

Dat sinds maart 2020 de Egyptische autoriteiten de grens aan RAFAH hebben gesloten
<https://www.aa.com.tr/en/middle-east/egypt-opens-rafah-crossing-with-gaza-for-3-days/2054047>

Dat enkel en alleen in april 2020 en in november 2020 de grensovergang werd geopend voor respectievelijk één dag en drie dagen;

Dat op 4/11/2020 de grensovergang opnieuw gesloten werd <https://www.arabnews.com/node/1756561/midale-east> (stuk 33);

Dat terugkeren via RAFAH uitgesloten is;

Aangezien in de beslissing dd. 07/02/2019 gekend onder de referte 216.474 de Raad uitdrukkelijk heeft aangegeven dat de toegankelijkheid van de grensovergang een wezenlijk element uitmaakt ;”

3.2 Verzoeker wijst erop dat hij van Palestijnse afkomst is en komt van het dorp Soedania, gelegen in het noordwesten van Gaza. Verzoeker werd door de CGVS en na hoger beroep door de Raad uitgesloten van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit in het arrest nr. 243 496 van 30 oktober 2020:

“Gelet op de voorgaande elementen, waaruit blijkt dat het mandaat van UNRWA niet is stopgezet en het agentschap zijn opdrachten voortzet en bijstand verleent aan Palestijnse vluchtelingen in de Gazastrook en dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij om redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil gedwongen werd het gebied waarin UNRWA werkzaam is te verlaten, heeft de commissarisgeneraal op goede gronden een beslissing genomen tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus op basis van artikel 1, D van het Verdrag van Genève.

Aangezien onderhavig beroep gericht is tegen een beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus op basis van artikel 1, D van het Verdrag van Genève en van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet, is er in casu geen reden om het verzoek van verzoeker om internationale bescherming te onderzoeken in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van het subsidiaire beschermingsstatuut, dat zoals dit begrip zelf aangeeft “subsidiair” wordt toegekend aan de vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt. Uit het voorgaande blijkt immers dat verzoeker kan blijven genieten van de bijstand van UNRWA en dat hij dus nog steeds als Palestijnse vluchteling kan worden beschouwd.”

Verzoeker betwist dat hij actueel beroep kan doen op de bijstand van UNRWA en meent dat de gewelddadige situatie in de Gazastrook escaleert. Hij verwijst naar berichten van 22 november 2020, 14 november 2020, 21 oktober 2021, 16 oktober 2020 en andere berichten. Daarnaast wijst verzoeker op de sluiting van de grensovergang aan Rafah en dat hij alleen via Egypte en dus Rafah kan terugkeren naar Gaza. Die terugkeer is uitgesloten nu de grensovergang sinds 4 november 2020 opnieuw werd gesloten. Ter terechtzitting wijst verzoekers raadsman op de nieuwe rechtspraak van de Raad in het arrest nr. 249 784 van 24 februari 2021 en arrest nr. 250 868 van 11 maart 2021.

Vooreerst merkt de Raad op dat het bevel om het grondgebied te verlaten is genomen met toepassing van artikel 7 van de vreemdelingenwet dat bepaalt *“onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag”*.

De verwerende partij moet derhalve bij het nemen van een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten reeds onderzoeken of die verwijderingsmaatregel in overeenstemming is met de normen van de internationale verdragen waardoor België gebonden is, te dezen met artikel 3 van het EVRM. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing verplicht verzoeker weliswaar enkel het grondgebied van België te verlaten en dat van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, evenwel dient de Raad er tevens op te wijzen dat de bestreden beslissing een *“beslissing tot verwijdering”* uitmaakt in de zin van artikel 1, § 1, 6° van de vreemdelingenwet, zijnde *“de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt”*. Deze laatste bepaling vormt een omzetting van artikel 3 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de Terugkeerrichtlijn) (Pb.L. 24 december 2008, afl. 348, 98 e.v.) (Parl.St. Kamer, 2011-2012, nr. 53-1825/001, 6-7, 33-34). Uit deze bepaling blijkt dat onder terugkeer wordt verstaan: *het proces waarbij een onderdaan van een derde land, vrijwillig gevolg gevend aan de terugkeerverplichting of gedwongen, terugkeert naar hetzij zijn land van herkomst, hetzij een land van doorreis overeenkomstig communautaire of bilaterale overnameovereenkomsten of andere regelingen, hetzij naar een ander derde land waarnaar de betrokken onderdaan van een derde land besluit vrijwillig terug te keren en waar deze wordt toegelaten.”*

Hieruit volgt dat een terugkeerverplichting niet enkel een plicht inhoudt voor de vreemdeling om het Belgische grondgebied (en eventueel dat van de Schengenstaten te verlaten). De terugkeerverplichting houdt in dat de verzoekende partij aldus dient terug te keren naar haar land van herkomst (Gaza) of naar een land van doorreis voor zover communautaire of bilaterale overnameovereenkomsten kunnen worden toegepast of naar een ander derde land waarnaar ze besluit vrijwillig terug te keren en waar ze wordt toegelaten.

Uit de behandeling van verzoekers asielaanvraag door de asielinstanties blijkt dat niet wordt betwist dat verzoeker afkomstig is van Gaza.

Verzoeker werd door beide asielinstanties uitgesloten van het vluchtelingenstatuut in essentie omdat niet bleek dat het mandaat van UNRWA was stopgezet en het agentschap zijn opdrachten voortzette en bijstand verleende aan Palestijnse vluchtelingen in de Gazastrook. Evenwel leest de Raad in de arresten nrs. 249 784 en 250 868 van respectievelijk 24 februari 2021 en 11 maart 2021, waarnaar verzoeker ter terechtzitting uitdrukkelijk verwijst dat de Raad van oordeel is dat de verslechtering van de werkomstandigheden van UNRWA in de Gazastrook een zodanig niveau heeft bereikt dat, hoewel het agentschap zijn aanwezigheid in Gaza niet formeel heeft stopgezet, het in de praktijk met dermate ernstige operationele moeilijkheden wordt geconfronteerd dat de Palestijnse vluchtelingen in het algemeen niet meer kunnen rekenen op de bescherming of bijstand van het agentschap op dit werkterrein.

De Raad heeft geen administratief dossier en geen verweernota ontvangen van de verwerende partij.

Verzoeker toont de schending aan van artikel 3 van het EVRM.

Het tweede en derde middel zijn in de aangegeven mate gegrond.

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een bespreking van de twee andere middelen dringt zich dan ook niet op.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 december 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN